

Fotó San Franciscóról

San Francisco te vagy, meg azok a délutánok, amiket a kanapén töltöttünk, minden pózban és irányban ülve vagy fekvve. Egyáltalán nem neheztelek San Franciscóra, sőt talán eljön még újra az idő, hogy együtt töltsük a hétvégéket a napernyők erdeje között. Kalifornia nem örök, de van egy bizonyos csend, amire folyamatosan törekednie kell, és ami csak nagyon ritkán áll be. Ettől vagy vonzó, San Francisco. Meglásd, rikító virágos ingekben járunk, és mindenen nevetünk majd. És hiába volt más a filmekben, amikor egyikünk meghal, a másik majd ott marad egyedül.

Gál Soma fordítása

Fotó Abidjanról

Abidjan csípője tele van hegekkel.
Vigyázom, a másik oldalon pihentetem
kezeim, Abidjan derekát tartva.
Nem mintha érzékeny hegek lennének,
jó ideje hozzájuk szokott már Abidjan,
hanem mert olyan nyomasztóan hatnak rám.
Abidjan hegeit nagyapja karcolta fel
egy piszkavassal, amikor gyerek volt.
Abidjan és én üveges kólát iszunk.
Tartogatjuk, mintha értékes volna,
egy pillanatra nagyurak vagyunk.
Abidjan szól: mutasd meg a szobád,
és én, mint mindig, nem tudok ellenállni neki.

Jogosítvány

Kocsim már volt, olyan színű, mint a szemed. Ott parkoltam le a kupleráj előtt, ahol mindig olyan szobát béreltem, ami a szomszédok kertjeire nézett.

Utána várok sok pirosnál, nem sejtve, hogy csak rád várok. A rádióból a te hangodon szóltak szomorú fadók, amiket anyám is ódivatúnak tart.

A következő körforgalomnál egyszerű jelszavakkal, békés tüntetésbe kezdtek az ablaktörők, mert még nem sejtettem, hogy már engem választottál.

Míg a többi srác unalmas matekórákon az autós-magazinok lapjaira csorgatta a nyálát, addig egyszarvúakról és üres gyógyszertárakról álmodtam.

Most, hogy tekintetünk között kilométerek állnak, a kesztyűtartóban a papírok után túrok, és félek, annyira félek, hogy mint használt autót, továbbadsz.